

Valahogy minden

Valahogy minden annyira,
amennyire,
és nem tudom megmondani,
miért.

Másképpen vannak a dolgok,
másképpen,
nincsenek úgy, ahogyan régen,
nincsenek.

Deszkaföldes-árluháson, írod,
és úgy hiszem,
tévedsz, valójában üres az ott,
ahol.

A deszkaföld felül van, ma már
tudom,
itt, a magasban, felül, ahol nincs
levegő.

Valahogy annyira minden!,
végérvényesen,
és nem lehet megmondani,
miért is így.

Ayhan Gökhan

Önbizalmad tizenkilenc sora

az összes használt mondat rejtekéből előmásson,
érintést megtámasztott tenyerek,
kiátkozott növényeink, a húsevők
szára int, hogy igen, mehet,
megérkezést visszatartott szomjasabb türelem,
szomjas erdő vándorol a közelünkben,
az összes használt mondat
beszélgetéseink teremtéshosszain sétáljon át,
ismerősségig széthordja

állatszór a magvakat,
 katasztrófa az erdőt,
 ha nem találna meg termékenységet,
 beszélgetéseink teremtéshossza petefészeknél súlyosabb,
 ágazzon ez a termékenység szét,
 ha szuszogásod medrébe dől,
 párnát formáz a tenyered,
 ha szuszogásod dőlésszögén
 önbizalmad vadmacskának hív,
 menekült mindenestül megmenekül.

Tollak és tengerek

tollal tömött párnád magához tér, összeszedte magát,
 párnákból kikelt madarak viszik, visszhangozzák, hozzák
 köztünk a hírt, mint Noét a galamb, hogy érintkezésről
 alkotott teóriáink legveszélyesebb pontján a part
 folytatása homokdűne, ráléptem, mint kagylóra kiskorú láb,

ne sértsen meg és ne sértsen fel érvrendszerek
 logikája, valóságig hatolt tengereken a szorongás
 ne teljen meg, mint léggömb melle, repítsen
 érvek és logika uralta anyaország határain túlra,
 a tollak megbosszulják maguk, és visszafoglal

madarat a saját párnája, légnemű érintkezést
 teóriája, ágrólszakadt galamb ágrólszakadtan
 viszi, visszhangozza, hozza a hírt, hogy a sós part
 legveszélyesebb pontján a léggömb nem vesz levegőt,
 valósága felébred madarak és tengerek között.

Távozásod tizenhat sora

Vas Vikinek

miután a lakást megszabadítottad a súlyodtól,
 a veszteség egy pontján a Föld összes
 világítótornya lábad elé szórja a fényt, és a Föld összes
 mérlege várja, hogy rálépj,

a lakás mérlege, hogy leléptél róla,
mérlegre tett életünk fordulópontja, világítótornya
elveztegetett időnek szégyelli magát, völgy,
ahol hiányod rituálisan leölt állat csontja visszhangozza, völgy

vagyok, ahol hiányod világítótornyok és mérlegek
alkatrészeiből gyűjt magának rituáléjához alapanyagot,
nem mellesleg a karodtól HÉV-megállókra,
világítótornyok fényéveire,

mióta elhagytad, kileng a lakás, mint az inga,
mióta kiléptél az ajtón, befelé fordultam, mint egy ajtó,
mióta a karod alkotta völgy ajtaja bezárt, mint a karod,
mióta elhagytad, a lakás nehézsége növekedésnek indult.

